

Při příležitosti svátků Jana Husa, Konstantina a Metoděje jsme si v kázání připomněli Pinchase ve výběrovém čtení z týdenní porce (výběr z židovského cyklu), ve kterém je však obsažena řada dalších nesourodých příběhů a ve kterém se prolínají různé časové roviny (jak je Bible úžasná a stále moderní i ve formách vyprávění příběhů!).

K zamyšlení a k diskuzi:

1. Starý Pinchas versus Nový Ježíš?

(Pinchas si vysloužil smlouvu pokoje a smlouvu trvalého kněžství, aby vykonával smírčí obřady! Porovnej Pinchase s Ježíšem - je to evangelium? trochu jinak? naruby? Pinchas neobětoval sebe, nicméně "smírčí oběti" zachránil zbytek Izraele. Přijatelnost jeho činu se odehrává na hodně tenkém ledě. Vynecháš-li sociopaty, zločince a teroristy, může být vůbec pro dnešního člověka inspirací či snad vzorem?).

2. Kolektiv versus Jednotlivec

(Můžeš probrat leccos v souvislosti s kolektivními a individuálními prvky ve svém životě víry a v církvi - leccos nás jako jednotlivce přesahuje, i přes naše individuální životní osudy jde život dál, řád přírody a světa, tělo Kristovo, role "vůdce", rozdílový "hráč", jedinec, který vystoupí z řady a je VĚRNÝ vyššímu povolání... "Dělá" církev jen pár jednotlivců a ostatní jsou stádo? Jedna osobnost zcela určitě = Kristus).

3. Muzeum versus Moderna

(Můžeš probrat kolektivní uctívání. Co naše individualistická ultramoderní fragmentovaná doba? Krize společenství, tradic a autorit? Soukromé křesťanství? Můžeš se zamyslet nad "starodávnými" kolektivními formami uctívání. Vložené texty vypráví o obětech. V liturgii se Izrael setkával s Bohem a Bůh s Izraelem - jako s kolektivem. Málokoho baví čist dlouhá formální nařízení obětí, ale podle SZ je v nich příslib Boží přítomnosti. Řekneme, že nezáleží na formách, ale na srdci - lze to vzít za předpoklad ryze individuální a soukromé víry?).